

Sygn. akt III K 615/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie Wydział III Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Maciej Jabłoński

Protokolant – Lena Szulińska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 23 listopada 2018 r.

sprawy:

M. A. – s. V. i S. z d. K., ur. (...)

w miejscowości S. w B.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 lutego 2018r na terenie targowiska przy ul. (...) w W. dokonał obrotu towarem w postaci:

- 66 szt koszulek oznaczonych podrobionym znakiem towarowym T. (...),
- 105 szt koszulek oznaczonych podrobionym znakiem towarowym M. (...),
- 7 szt koszulek oznaczonych podrobionym znakiem towarowym R. (...),
- 16 szt koszulek oznaczonych podrobionym znakiem towarowym M. (...),
- 11 szt koszulek oznaczonych podrobionym znakiem towarowym L.,
- 40 szt koszulek oznaczonych podrobionym znakiem towarowym A.,
- 7 szt koszulek oznaczonych podrobionym znakiem towarowym G.,
- 13 szt koszulek oznaczonej podrobionym znakiem towarowym C. (...),
- 9 szt bluz oznaczonych podrobionym znakiem towarowym G.,
- 1 szt kurtka oznaczona podrobionym znakiem towarowym D. (...),
- 1 szt kurtka oznaczona podrobionym znakiem towarowym L. (...),
- 2 szt kurtek oznaczonych podrobionym znakiem towarowym B.,
- 1 szt kamizelka oznaczona podrobionym znakiem towarowym A.,

znakami, których nie miał prawa używać, przy czym uczynił sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo Własności Przemysłowej

orzeka:

I. Oskarżonego M. A. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo Własności Przemysłowej i za to skazuje go, a na podstawie art. 305 ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo Własności Przemysłowej w zw. z art. 37a k.k. wymierza oskarżonemu karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

II. Na podstawie art. 306 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo Własności Przemysłowej orzeka przepadek dowodów rzeczowych, wyszczególnionych w wykazie na k. 17 akt pod poz. 1-13, zarejestrowanego w Prokuraturze Rejonowej (...) w wykazie Drz 2028-2040/18, przez zniszczenie;

III. Na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny zalicza okres jego zatrzymania w sprawie w dniu 10.02.2018 r., przyjmując, że stanowi on jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności, który równa się dwóm stawkom dziennym kary grzywny;

IV. Na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego opłatą w kwocie 400 zł (czterystu złotych) oraz kosztami postępowania w kwocie 1025,80 zł (jeden tysiąc dwadzieścia pięć i 80/100 złotych).

III K 615/18

UZASADNIENIE

Wobec złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku wydanego w trybie art. 343 kpk ograniczono na podstawie art. 424 § 3 kpk zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku.

Oskarżony w dacie jego zatrzymania dokonywał zajmował się sprzedażą detaliczną, a więc dokonywał obrotu wyrobami tekstylnymi posiadającymi nieoryginalne oznaczenia producentów. Sam nie będąc wytwórcą tego towaru i posiadaczem praw własności określonych znaków towarowych nie miał podstawy prawnej aby używać tych znaków oferując do sprzedaży zakwestionowany towar. Tym samym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 305 ust 1 ustawy prawo własności przemysłowej zagrożone między innymi karą grzywny. Oskarżony wskazał, że handel takimi towarami prowadzi od trzech lat i z jego wyjaśnień wynika, że jest to stały jego sposób zarobkowania. Tym samym wyczerpał znamiona kwalifikowanej postaci tego przestępstwa opisanej w ust 3 i zagrożonej wyłącznie karą pozbawienia wolności.

Sąd na podstawie art. 37 a kk był w takiej sytuacji upoważniony do orzeczenia kary grzywny zamiast kary pozbawienia wolności i uznał, że w realiach ekonomicznych oskarżonego kara 200 stawek dziennych grzywny przy wysokości jednej stawki 20 złotych będzie wystarczająco dlań dolegliwa aby przestrzec go przed nieopłacalnością handlu towarami o nieoryginalnym pochodzeniu. Jednocześnie rodzaj kary czyli bezpośrednio korelujący z celem popełnienia czynu zabronionego jakim była poprawa swojej sytuacji ekonomicznej najbardziej czytelnie dotrze do świadomości oskarżonego.

Sąd na podstawie art. 306 ust 1 ustawy orzekł także przepadek dowodów rzeczowych przez zniszczenie, jako że nie ma legalnego sposobu na wykorzystanie towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym.

Sąd obciążył oskarżonego kosztami postępowania na podstawie art. 627 kpk uznając, że oskarżony jako posiadający możliwości pracy jest w stanie ponieść je.

Sąd zaliczył także na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet kary okres pozbawienia wolności co jest obligatoryjne w świetle przepisu ustawy i nie może być obejmowane porozumieniem stron.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji wyroku.